קן (א)סתומה א שפרח ממנה גוזל לאויר או שפרח לבין המתות או שמת אחד מהן יקח זוג לשני: ב פרח לבין הקריבות פסול ופוסל אחד כנגד שהגוזל הפורח פסול ופוסל אחד כנגדו: **ב** ג כיצד שתי נשים לזו שתי קינים ולזו שתי קינים פרח מזו לזו פוסל אחד בהליכתו חזר פוסל אחד בחזירתו ד פרח וחזר ופרח וחזר לא הפסיד כלום שאפילו הן מעורבות אין פחות משתים: **ג** ה לזו א)אחת ולזו שתים ולזו ג' ולזו ד' ולזו ה' ולזו ו' ולזו ז' פרח מן הראשונה לשניה ולשלישית ולרביעית ולחמישית ולששית ולשביעית וחזר פוסל אחד בהליכתו ואחד בחזירתו הראשונה והשניה אין להם כלום השלישית יש לה אחת הרביעית יש לה שתים החמישית יש לה שלש הששית יש לה ארבע השביעית יש לה שש ו פרח וחזר פוסל אחד בהליכתו ואחד בחזירתו השלישית והרביעית אין להם כלום החמישית יש לה אחת הששית יש לה שתים השביעית יש לה חמש פרח וחזר פוסל אחד בהליכתו ואחד בחזירתו החמישית והששית אין להם כלום השביעית יש לה ארבע

וי"א

קן סתומה שפרח ממנה גוזל כו' יקח זוג לשני. פי' ב] רבינו יעקב פירש"י ודילגתיו שאינו עיקר. ופירש רבי דלרבותא נקט סתומה דלא מבעיא מפורשת כגון שנפרדו ג] הקינין זה מזה ונפרשו זה לחטאת וזה לעולה ד] תו לא סמך זה לזה כלל ופשיטא דאם פרח האחד שיקח זוג לשני אלא אפילו קן סתומה שעדיין ה] הם יחד ועומדין יחד להתפרש סלקא דעתך כי פרח האחד שימות הנשאר קמ"ל. ולא מיבעיא פרח לאויר העולם כי שמא ישוב ו] כל אחד ואחד כדינן והכי כי עדיין נמי לא חזר יקח זוג לשני אלא אפילו פרחה לבין המתות שעתה אינו יכול לשוב שנתערב בהם יקח זוג לשני. ז] ולבין המתות נמי פירוש ואינו קרוי הבדלה מחבירו אלא אפילו מת אחד יקח זוג לשני: **פרח לבין הקריבות פסול ופוסל אחד** ח] **שכנגדו.** זהו כלל אחד שעושה ואחרי כן מפרש [ב] כיצד ב' נשים לזו שני קינין ולזו ב' קינין פרח פרידה מזו לזו פוסל אחד בהליכתו פי' ממקום שפירש פוסל אחד מלבד הוא עצמו שפסול ט] למקום שמעורב או הוא או אחד י] שם שפרח פרידה אחת משני קינין ונתערב לשני קינין אחרים הרי ג' פרידין לבד וה' פרידין לבד בג' פרידין אינו יכול להקריב רק ב' אחד לחטאת ואחד לעולה דאם יעשה שתיהן עולות א"כ נקבעה השלישית יא] (א) ואותו שפרח לחטאת ולא יוכל לעשות בה' פרידין רק שני חטאות דהוה ליה חטאת שנתערבה בחובה כדתנן בפ"ק [מ"ב] דאין כשר אלא מנין חטאות שבחובה ועכשיו נמי דלא קבעינן אותו שפרח לא חטאת ולא עולה אין כשר בה' פרידין רק שני חטאות ושני עולות דאי עבד ג' חטאות או ג' עולות שמא יעשה מן השני קינין של אשה אחת ולא מן המעורב ואין בשני קינין אלא שני עולות ושני חטאות יב] וזה פסול או אחד במקום שמתערב ופוסל אחד כנגדו יג] ממקום שנפרש ונבדל משם כדפרישית. וכי חזר ופרח מן החמשה פרידין לג' פרידין שעתה יש ד' פרידין בכל מקום פוסל אחד בחזירתו ממקום שפרח שני זה מלבד הוא או אחד שפסול במקום שמתערב לשם ועתה אין יכולין להקריב בארבעה הללו אלא אחד חטאת ואחד עולה. וכן בארבעה אחרים דדילמא יד] פרח שנית פרידה אחת מאותם שני קינין ולא אותו שנתערב שם תחלה ונשאר טו] שם ג' פרידין מן השני קינין ואחד שפרח שם ראשונה וכן במקום השני ואי עבד בחד מקום שתי עולות וחטאת אחת נקבע אותו שפרח לגד השני לחטאת ולא יוכל להקריב אלא חטאת אחת ולא שני חטאות דדילמא כל הג' חטאות שנעשו מכאן ומכאן נעשו השני קינין מאשה אחת ולכך אם ירצה יעשה בכל מקום עולה אחת וחטאת אחת או שתי עולות וחטאת אחת בצד זה ובצד אחר חטאת אחת או ב' חטאות ועולה אחת בצד זה ובצד אחר עולה אחת. ואם פרח וחזר מזה לזה לא הפסיד כלום בפריחה זו וחזרה זו שאפילו מעורבות כל הח' פרידין שבארבעה הקינין יחד: **אין פחות מב'.** פירוש שני קינין כשרין בהן שתי עולות ושתי חטאות טז] אבל ג' חטאות או ג' עולות לא מצי עביד דדילמא עביד להו משני קינין של אשה אחת שהן שני חטאות ושני עולות: [ג] **אחת לזו שתים לזו שלש לזו ד' לזו ה' לזו שש לזו שבע לזו.** וכולם סתומות. פרח מן הראשונה לשניה מיד נפסל אותו שנשאר יחיד בראשונה דאי יעשנו חטאת יהא נקבע אותו שפרח לעולה ולא יכול להקריב בשניה ובקינין אחרות שנתערב בהו רק עולות מחלין כדין עולה שנתערבה בחובה דאין כשר אלא מנין עולות שבחובה [פ"א מ"ב]. וכי פרח מן השניה לשלישית שמא מגופה של שניה פרח ונתערב בשלישית ואותו שפרח מן הראשונה לשניה נשאר שם בשניה ואינו יכול לעשות מן השניה רק שני פרידין אחד חטאת ואחד עולה דאי עביד שני עולות שמא מן הפרידין של גוף השניה יעשה ואם כן יהיה נקבע אותו שפרח בשלישית לחטאת ולא יוכל לעשות בשלישית רק מחליין חטאות. וכן כי פרח מן השלישית לרביעית שמא מגופה של שלישית הוי אותו שפרח ולא נשאר רק חמשה פרידין ופרידה מן השניה שנתערב בהן ואינו יכול לעשות בשלישית רק שני חטאות ושני עולות מפני אותו שנתערב ברביעית. וכן כי פרח מן הרביעית לחמישית אין כשר ברביעית אלא שלשה חטאות ושלשה עולות. וכן כי פרח מחמישית לששית פסל בחמישית קן אחד ואין כשר בהן אלא ארבעה חטאות וארבעה עולות. וכן כי פרח מששית לשביעית אין כשר בששית אלא חמשה חטאות וחמשה עולות דאי עביד ששה עולות יהא נקבע אותו שפרח בשביעית לחטאת ולא יוכל לעשות בשביעית רק שבעה חטאות. וכי חזר מן השביעית ופרח אחד בששית שמא אינו אותו שפרח בתחילה מן הששית שחזר אלא מגופה של שביעית פרח יז] להששית ונפסל בשביעית ב' פרידין ואין כשר בהן אלא ששה חטאות וששה עולות דאי עביד שבעה חטאות יהא נקבע אותו שפרח ונתערב בששית ובאחרים לעולה ולא יוכל להקריב רק עולות מחליין פרידין וחליין השנית פסולין כדין עולה שנתערב בחובה. וכי פרח מן הששית לחמישית נפסל בחזרה זו עוד קן אחד ואין כשר בששית רק ארבעה חטאות וארבעה עולות דשמא מן הששית פרח מגופה אחד לשביעית ואחד לחמישית בחזרה ולא נשאר רק עשרה פרידין מגופה ואי עביד חמשה חטאות וחמשה עולות דילמא השנים פרידין יח] שברחו ממנה יהו קריבין עולות שתיהן ואז יעשו בשש קינין שבעה עולות או שמא יהו עשויין שתיהן חטאות ובשש קינין אין יכולין לעשות רק שש חטאות ושש עולות. וכי חזר מן החמישית לרביעית אין כשר בחמישית רק שלשה חטאות ושלשה עולות. וכן כי חזר מן הרביעית לשלישית אין כשר ברביעית רק שני חטאות ושני עולות דאם יעשה שלשה חטאות שמא יעשה מן השנים שפרח מן הרביעית אחד בשלישית ואחד בחמישית שני חטאות הרי חמש חטאות ואין יכולין לעשות מארבעה קינין אלא ארבעה חטאות לכך אין כשר ברביעית רק שני חטאות ושני עולות. וכן כי חזר מן השלישית לשניה אין כשר בשלישית רק פרידה אחת לחטאת ואחת לעולה. ויש תימה על זה נהי דמן השלישית פרח שתים אחת ברביעית בהליכה ואחת בשניה בחזרה מ"מ נשאר מגופה של שלישית ארבעה פרידין ולמה לא יעשה שני חטאות ושני עולות דכי נמי עשו אותו שפרח ברביעית עולה או חטאת מה בכך בשלשה קינין יכול להיות שלשה עולות ושלשה חטאות ומאותו שפרח בקן שניה בחזרה לא יקריבו דהא קתני שניה אין לה כלום והנ"ל בשלישית שתי קנים ובשניה אין לה כלום או שניה

קן

קן סתומה שפרח ממנה גוזל כו' יקח זוג לשני. פי' רבינו יעקב הלוי הוא הדין בקן מפורש הוי יט] דין זה אלא משום דבסיפא קאמר פרח לבין הקריבות פסול ופוסל אחד כנגדו דדוקא פרידה של קן סתומה שפרח ונתערב לבין הקריבות אבל פרידה המפורשת לעולה שפרח בין שאר קינין אינו יכול להקריב אלא כמנין עולות שבקינין שפרח שם כ] כדאמר פ"ק: **פרח** לבין הקריבות פסול ופוסל אחד כנגדו. שהגוזל הפורח לבין הרבה קינין סתומין פסול ופוסל אחד כנגדו כא] (עם) כלל אחד שעושה ואחרי כן מפרש כילד:

שיטה מקובצת א] לזו עיין בתוס' יומא (דף סה ע"ב) ד"ה ומשום: ב] פי' הרב רבינו יעקב הלוי כו' ור"י פי' דלאף לרבותא דרישא נקט כו' והשאר נמחק: ג] שנפרדו הפרידין זה מזה: ד] לעולה דתו לא שייך זה לזה: ה] שעדיין הן היו בני בקתא דהדדי ניהו ועומדין עתה להתפרש סד"א: ו] ישוב ויוכלו כל אחד ואחד להקריב כדינן: ז] לשני ולא מבעיא לבין המתות דלאכתי איכא בעולם ואינו קרוי: ח] כנגדו אות ש' נמחק: ט] שפסול במקום אות ל' נמחק: י] אחד משם פרח אות ש' נמחק: יא] השלישית לחטאת ואותו: יב] חטאות וזהו פסול הוא או: יג] כנגדו במקום שנפרש אות מ' נמחק: יד] דדילמא אותה פרידה שפרחה שנית היא מאותם: טו] ונשאר לשם ג': טז] חטאות דהא תנן חובה שנתערבה זו בזו שנים לזו ושנים לזו מחצה כשר ומחצה פסול. הרז"ה ז"ל: יז] פרח ונפסלו בשביעית תיבת להששית ל"ש והוא יתר: יח] פרידין שפרחו ממנה אות ב' נמחק: יט] הוי זה הדין דיקח זוג לשני ולא נקט סתומה אלא: כ] שם וכן המפורשת לחטאת כדאמר: כא] כנגדו זהו כלל תיבת עם נמחק:

מסורת הש"ס

א) נזיר יב.,

הגהות הב"ח

(א) מפרש ד"ה פרח לבין הקריבות וכו' א"כ נקבעה השלישית לחטאת ואותו שפירש ג"כ לחטאת:

יעיר קינו

א) במקום השני עשו גם כן חטאת כצ"ל. ב) צ"ל במניעת. ג) צ"ל חלקך.

פי' הראב"ד

לבית הדשן ואיזהו מקום הראוי להשליך ממנו לבית הדשן הוי אומר זה קרן דרומית מזרחית שהיה קרוב משם ואין דבר מפסיק וכשבאת עולת העוף כשרין שהיו שם כהנים הרבה ומולקין ואין זה הכהן יכול לעמוד שם היה מולק אותה על קרן מערבית דרומית שאף אותו קרן ראוי להשלכה זו ע"י הדחק ואע"פ שהיה שם בית הדשן אחד במזרחו של כבש כדאיתא בזבחים ובספרא שהיו שורפין שם פסולי קדשי קדשים ופסולי קדשים קלים אין לנו לומר שיזרק שם המוראה והנוצה דהא כתיב אל מקום הדשן משמע דשן הקבוע למקום וזהו תרומת הדשן דכתיב ביה אצל המזבח אבל פסולי קדשים לא מצינו להם קבוע בעזרה לשריפתן אלא מדכתיב וכל חטאת אשר יובא מדמה וגו' בקדש לא תאכל באש תשרף להחמיר על חטאת פסולה ששריפתה בקדש וה"ה לשאר פסולי קדשים אבל מקום קבוע לא למדנו להם אלא מדלא כתיב בזו אל מקום הדשן ש"מ מקום אחר הוא שאין מערבין דשן הנעשין במצותן עם דשן שאין נעשין במצותן ועולת בהמה למטה מן הסקרא שתי מתנות שהן ארבע אחת על קרן מזרחית צפונית ואחת על קרן דרומית מערבית דכתיב ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד שהיסוד היה מהלך על כל פני הצפון ועל פני כל המערב אוכל בדרום אמה אחת ובמזרח אמה אחת כך היא שנויה במסכת מדות ומפרש בזבחים באיזהו מקומן מפני שלא היה באותו קרן בחלקו של טורף דכתיב בנימין זאב יטרף וגו' ומתרגמינן בנימין וגו' בארעיה תשרי שכינתה ובאחסנתיה יתבני מדבחא והמתנות של עולה אינן באצבע אלא במזרק עצמו היה זורק אחת כאן ואחת כאן דהא לא כתב אצבע בזה ואם שנה בזה ובזה פסל דדרשינן בסיפרא ואם האכל יאכל מבשר זבח השלמים ביום השלישי לא ירצה המקריב אותו לא יחשב לו פגול יהיה אין לי אלא בלא ירצה אלא שנשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו מנין שנשחטה בלילה נשפך דמה יצא דמה חוץ לקלעים והלן והיוצא ושקבלו פסולין וזרקו את דמה הניתנין למטה שנתנן למעלה והניתנין למעלה שנתנן למטה בחוץ שנתנן בפנים והניתנים בפנים שנתנן בחוץ ופסח וחטאת ששחטן שלא לשמן ת"ל לא יחשב לו ולענין שריפה נמי מרבי להו בההיא פרשתא לא יאכל באש ישרף אין לי טעון שריפה אלא הטמא בלבד והנותר כו' מנין הלן והיוצא וכו' והניתנין למעלה שנתנן למטה ושניתנין למטה שנתנן למעלה ת"ל בפרשה ואתה תצוה גבי נותר ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא כל שפסולו בקדש טעון שריפה: **סדר** הקנין כך הוא החובה אחד חטאת ואחד עולה בנדרים ובנדבות כולן

עין משפט נר מצוה

א א מיי' פ"ט מהלכות פסולי המוקדשין הלכה א:
ב ב מיי' שם הלכה ב:
ג ג מיי' שם הלכה ג:
ד ד מיי' שם הלכה ד:
ה ה ו מיי' שם הל' ה:

פי' הרז"ה

דתנן בסיפרא נמי רבי אלעזר בר' שמעון אומר כמשפט חטאת העוף מה חטאת העוף ממצה מזה ומזה אף חטאת עולת העוף ממצה מזה ומזה ה"נ אית לן לפרשה מזה ומזה סלקא דעתך והלא אין שם הבדלה לגמרי ושניהם בחיבורן כאחד הם אלא לומר לך שיהא זה מעורה בזה דהיינו כשהוא אוחז הראש בגוף והא דתנן במתני' מצה דם הראש ולא מצה דם הגוף פסולה ההיא אליבא דרבנן היא דאית להו הבדלה לגמרי בעולת העוף והא דקאמר נסיב לה בברייתא תלמודא קראי דעולה דתניא עולה שאם מיצה דם הגוף ולא מיצה דם הראש כשרה יכול מיצה דם הראש ולא מיצה דם הגוף ת"ל הוא:
נחזור לענין הראשון ועוד פסק החכם בחטאת העוף אם הזה ולא מיצה כשרה ולאו מלתא פסיקתא אלא פלוגתא דתנאי ואמוראי בזבחים ובמעילה איכא דתני הזה דמה ואיכא דתני מצה דמה וההיא דתניא אם הזה ולא מצה כשרה כמאן דתני הזה דמה. עוד פ' החכם בעולת העוף דאיכא מ"ד שעל הקרן ממש היה ממצה והקרן היה ראוי להקטיר עליו ע"י הדחק ואנו אין לנו אלא ר' נחמיה ור' אליעזר בן יעקב דאמרי היא עצמה אינה נעשית אלא בראשו של מזבח למה לא יהא ראוי אף לכתחילה על כן יש לנו תמה מי דחקו לזה החכם לומר שע"י הדחק היה ראוי כן שבראשו היתה נעשית ראוי וראוי הוא. עוד פירש החכם מליקתה היתה על אותו קרן עצמו לכתחלה למעלה מן הסיקרא דמחד טעמא נפקי דכתיב ומלק והקטיר ונמצה דמו והלא אין מקומה של הקטרה בכאן שאחר מכן כתיב והקטיר אלא להקיש אליהן המליקה והמצוי לקבוע להם מקום כדפרישנא הא. וקשיא טובא דקאמר שאין מקומה של הקטרה כאן שאחר מיכן כתיב והקטיר והלא הקטרה זו לא היא הקטרה זו כי בשתי הקטרות הכתוב מדבר ראשונה בהקטרת הראש ושניה בהקטרת הגוף והסרת מוראת ונוצה ושיסוע מפסיק בין שתיהן כמו שמפורש בכתוב ובמשנה בפרק קדשי קדשים בענין עולת העוף ודאמרי בהקטרה ראשונה וכי תעלה על דעתך שמאחר שמקטיר ממצה לאו למימרא דבהקטרת הגוף הכתוב מדבר ומפני שא"א לו לדם הגוף להמצות שכבר הוקטר אלא לעולם בהקטרת הראש הכתוב מדבר וה"ק וכי תעלה על דעתך שמאחר

פירוש הרא"ש

חובה א' [וחטאת] ועולה על חובה אחרת. כי חילוק הקינין והקביעות הכל תלוי בכהן. (כגון) [כיון] שלא פירשה האשה קן זו לחובה זו וקן זו לחובה זו: **ר' יוסי אומר ב' נשים** שלקחו קיניהן. פי' שלקחו קיניהן בעירוב או שנתנו דמי קיניהן פי' כגון ששתפו יחד מעותיהן ולקחו בהן שני קינין קביעות הקינין וקביעות החטאת והעולה תלוי בכהן. בפ' בכל מערבין (דף לז.) מייתי להך משנה ומדקדק מינה דר' יוסי סבר דיש ברירה ופי' הראב"ד דצריך לטעמא דברירה לפי שהכהן חלק אותו ביניהן והנשים (אינה ראויה) [לא ראו] בחלוקה זו עד לאחר כפרה. וצריכין אנו למימר דכיון שרצו עכשיו באותה חלוקה הוברר הדבר שמתחלה לחלוקה זו עומדת והוה כאילו ידעו מתחלה בחלוקת הכהן ונתרצו בה. וכל אחת נתנה חלקה לחברתה אם הכהן קבע לחברתה קן הראויה להיות שלה. ודחו לה דלעולם סבר ר' יוסי אין ברירה והכא כשהתנו פי' בשעת השיתוף התנו שכהן יחלק ביניהן ותהא חלוקתו חלוקה והן ימחלו חלקן כל אחת לחברתה ואין אנו צריכין עתה לברירה כי עשו את הכהן שליח לחלוקה: **הדרן עלך חטאת העוף**

א קן סתומה שפרח ממנה. פירוש סתומה שלא נתפרשו זו לעולה וזו לחטאת ופרח גוזל והלך לו: **בין המתות.** חטאת שמתו בעליה או שנתכפרו באחר יקח זוג לב' ולא אמרינן כיון שהוקבע ונאבד (הוה אמינא) [הא'] גם חבירו ידחה. ולאו דוקא קן סתומה ה"ה נמי מפורשת אם ידוע איזה מהן נאבד. אלא מילתא דפסיקא נקט דמפורשת היה צריך להאריך ולפ' אם ידוע איזה מהן נאבד. אי נמי נקט סתומה משום סיפא פרח לבין הקריבות דאילו מפורשת כבר תנינן מה דינו בפ"ק דחטאת או עולה שנתערבו בקן חובה. א"נ כולה מתניתין לא זו אף זו קתני לא מבעיא מפורשת דיקח זוג לשני דלא אגידי תו חד בחבריה ולא מבעיא לאויר עולם דאכתי לא נדחו לגמרי כי ילכד במצודה למכור (וצריכאם) [לצרכי] קינים [אלא] אפילו פרח בין המתות דנדחה ולא מבעיא לבין המתות דאפשר שיכירוהו אלא אפי' מת יקח זוג לשני. והר"ז הלוי פי' דמתניתין זו ואצ"ל זו קתני בגוזל שפרח לאויר הוה לן (למיתני) [למיחש] שמא ילכד ויבא ליד האדם ויקריבוהו חטאת או עולה ובהקרבתו נתפרש זה שכנגדו. ואין אנו יודעים פירושו ולכך יפסל מלהקריב קמ"ל דלא חיישינן. ואצ"ל פרח בין המתות דליכא למיחש להכי. ואצ"ל מת ובטל מן העולם: **פרח לבין הקריבות.** פי' קינין סתומות העומדות ליקרב: **פסול.** להקריב במקום שפרח ואע"פ שאפשר שהוא קרב מ"מ קרי ליה פסול לפי שע"י נעדר אחד מלהקריב. וגם אין עולה לבעלים קרי ליה פסול: **ופוסל אחד כנגדו.** ממקום שפרח משם:

ב כיצד שתי נשים לזו שתי קינים ולזו שתי קינים. וכולן סתומות פרח גוזל אחד מזו לזו ונשארו ג' גוזלות ומלבד א' ה'. **פוסל קן אחד בהליכתו** ממקום שפרח משם כי מן הג' הנשארים אינו יכול להקריב כ"א שנים אחד לחטאת ואחד לעולה והג' אם יעשהו חטאת יש לחוש שמא הפורח (א) במקום [שנתערב] עשו גם חטאת נמצא ג' חטאות קריבות מב' קינים של אשה א' והן ב' חטאות ושתי עולות. ומטעם זה נמי אין להקריבו עולה שמא יקריב ג' עולות משני קינים של אשה א'. וחשש זה היינו אם קרבו תחלה תערובת החמשה אבל אם קרבו תחלה הג' אם עשו השלישי חטאת שוב אין חטאת קריבה בתערובת החמשה. כי במה שעשה את השלישי חטאת נקבע הפורח לעולה והויא ליה עולה שנתערבה בקיני חובה דאין קרב מהן אלא מנין עולות שבחובה. וכן אם עשהו עולה נקבע הפורח לחטאת ושוב אין עולה קריבה בתערובת החמשה. ואין חשש (ב) במניינית השלישי מלהקריב כשהן קריבין תחילה אלא בשביל תערובת החמשה שאז לא יהיו קריבין מהן אלא שתים. ואם קרב השלישי חטאת אין קרב מהחמשה אלא ב' עולות. ואם קרב עולה אין קרב מהן אלא ב' חטאות. נמצא מאלו ד' קינין קריבין רק ה' גוזלין וג' ימותו. אבל בהקריב מן הג' רק שנים יהיו בה' קריבין ד' כמו שאפרש ונמצאו ששה קריבין. ויש לנו למעט בפסול קדשים אע"פ שאנו מפסידין לבעלת ג' גוזל א'. ומן ה' הוא מקריב ד' שתים לחטאות ושתים לעולות. אם ארבעתן מהעיקר הקינים הרי טוב. ואם א' מהן הוא הפורח יכול לעשותו או עולה או חטאת. כי בן זיווגו לא קרב. והחמישי לא יכול לעשותו לא חטאת ולא עולה. דאם יעשנו חטאת חיישי' שמא הפורח קרב עולה נמצא מעיקר הקינים נקרב שתי חטאות ועולה א' וזהו חטאת שלישית משתי קינים. ומטעם זה נמי אינו יכול לעשותו עולה. נמצא מאלו ד' קינים קריבין ג' קינים. לבעלת ג' חסר גוזל אחד בודאי וגוזל א' בספק. ולבעלת חמש גוזל א' בספק. הילכך מביאים קן. אחד לחטאת ואחד לעולה. בעלת שלש תתן דמי גוזל א' [ובין שתיהן] דמי גוזל א'. ותאמר בעלת חמש אם הארבעה שהקרבתי היו כולן שלי. חלקי באותו גוזל שהוא של שנינו יתנן לך במתנה ואם הפורח היה בכלל הד' נמצא שאינך חסירה כ"א אחד יהא (ג) חלקי שלי: **חזר פוסל אחד בחזירתו.** חזר ופרח אחד מבין החמשה לבין השלשה הרי מכאן ד' ומכאן ד' כבתחילה אלא שאינו ידוע אם הפורח הוא החוזר או שמא נשאר שמה ופרח אחר לכך פוסל קן א' ממקום שפרח ומקריב מכל הד' שנים חטאת ועולה. ולא יותר שאם היה מקריב עוד חטאת חיישינן שמא אותו שפרח מכאן יהא קרב חטאת במקומו